Uváděný počet obětí koronaviru v Itálii je přemrštěný, tvrdí italský poslanec a kritizuje způsob, jakým se případy zařazují do statistik

- CZ24 News | 10. května 2020

ITÁLIE: „Každýmu jsem to tady na tý točně říkal – nevěřte všem zprávám o koronaviru, nebo se z toho zblázníte. Ale je to marný, je to marný, je to marný," dal by se drobně parafrázovat legendární výrok z filmu *Jáchyme, hoď ho do stroje*, který se původně týkal braní úplatků. O peníze až v první řadě jde ale i v takzvané „koronavirové krizi".

Na rozdíl od korporátních médií, která při každých velkých událostech, 11. září 2001 počínaje a migrační vlnou či válkou v Sýrii konče, sledují vlastní agendu –, potvrzuje způsob zacházení s čísly.

Pokud se zastánci výjimečné nebezpečnosti koronaviru dostanou do křížku s fakty (neplést s přibarvenými mediálními příběhy), začnou argumentovat obrovskými počty nakažených a mrtvých ve Španělsku a Itálii. Kdyby prý česká vláda nezavřela celou zemi, dopadli bychom také tak. Opravdu?

V této souvislosti je důležité položit si několik otázek. Jak by se mohl jeden stejný virus chovat v každé zemi tak odlišně? Někde být zabijákem a jinde spíše nachlazením? A jak by mohla být situace podobná (nebo lepší) v zemích, kde si viru skoro nevšímají, než tam, kde zavřeli obyvatelstvo v karanténě? A kdyby byla nákaza tak moc nebezpečná a závislá na protiepidemických opatřeních, jak by mohla jedenáctimilionová Belgie evidovat pětkrát více úmrtí na Covid-19 než celý africký kontinent s 1,3 miliardy obyvatel dohromady? Minulý týden hlásila celá Afrika 23 tisíc nakažených a přes 1100 obětí, což je jeden člověk na milion obyvatel. A jak by takové Švédsko, které nechalo lidi žít bez výraznějších omezení, mohlo mít pouze pár set obětí na milion obyvatel, pokud by byl koronavirus tak smrtící, jak někteří politici, novináři a zdravotníci neustále tvrdí?

Odpověď je jednodušší, než by se mohlo zdát. Ohledně koronavirových statistik je třeba si uvědomit, že oficiální čísla neodrážejí skutečný počet nakažených (ten je v populaci několikanásobně vyšší, pouze je obtížné jej rozeznat, protože má často virus podle mohých lékařů příznaky nerozeznatelné od chřipky). Udávaný počet hodně záleží na tom, jak pečlivě a často se provádí testování. Když se testuje více a pečlivěji, nakažených přibývá, a když se testům nevěnuje taková pozornost, nezvětšuje se významně ani počet nakažených. I to je třeba mít v paměti, než začneme podléhat přílišné panice.

Zdaleka nejpodivněji se s koronavirovými statistikami zacházelo ve Španělsku a Itálii. Na rozdíl třeba od Němců, kteří testovali na koronavirus plošně, ale netestovali lidi, kteří umírali na nějakou jinou chorobu, dělají Italové pravý opak, čímž do velké míry zkreslují celkový počet obětí. Do statistik úmrtnosti na koronavirus spadají i lidi, kteří umřou stářím či na vážnou chronickou nemoc.

V pátek 24. dubna to už na jednání italského parlamentu nevydržel jeho člen Vittorio Sgarbi, kritik umění, historik, televizní a novinový komentátor, poslanec za stranu Forza, Italia a starosta města Sutri, který se tak rozčílil, že tento mechanismus do detailu popsal. ch a mrtvých a kritizoval, že nemocnice do tabulek s oběťmi Covid-19 napíše každého, kdo byl pozitivně testován na tuto virózu. Ale místo aby se ve statistikách odlišili lidé, kteří měli koronavirus, ale zemřeli z úplně jiných důvodů, například na rakovinu nebo na infarkt, započítají se automaticky jako oběti koronaviru. Takto si počínají i jiné země včetně České republiky a toto počínání kritizují i mnozí odborníci.

V tomto směru obzvláště vyniká Itálie.

„Data z Italského institutu pro veřejné zdraví uvádějí, že 96,3 % lidí, udávaných jako oběti koronaviru, zemřeli na jiné patologie. To jsou přesná data, přesná čísla! Jděte si to přečíst," křičel v parlamentu Sgarbi. „Jděte si to přečíst! Já to četl, tak si pojďme říct aspoň pravdu. Pojďme se srovnat s Německem. Sjednoťme se v boji proti pokrytectví, falzifikátorství a falešným údajům, díky kterým terorizujete Italy. Těch 25 000 lidí, jak uvádí profesor Bassetti, zemřelo na srdeční zástavu, rakovinu a jiné patologie. Nesmíme toto používat k ponižování Itálie. Neměli bychom občanům dávat falešné údaje."

I ta tisícovka by ale byla velice diskutabilní, neboť stejně jako u chřipky i u koronaviru platí, že sám o sobě virus smrtelný není – nebezpečný může být ale v případě, že má někdo podlomené zdraví nějakou vážnou chorobou nebo je oslabený vzhledem k celkové kondici či pokročilému věku.

A v tom je právě ta potíž. Pokud má někdo infarkt nebo rakovinu v konečném stádiu, je mu 90 let a do toho chytil virózu, zemřel na virózu, nebo na rakovinu, nebo kvůli stáří?Korporátní média po celém světě o tomto způsobu počítání obětí taktně mlčí, neboť tento způsob informování od začátku podporují a spoluvytvářejí. Pokud by se zdůrazňovalo, že se přesně toto děje u jakékoli infekční nemoci a u jakéhokoli nachlazení, lidi by byli vyděšení z každé infekční nemoci stejně. Covid-19 není v tomto ohledu výjimkou.

Toto problematické zacházení s daty se netýká jenom Itálie, ale celé planety, neboť pandemie koronaviru posloužila mimo jiné jako záminka pro restart přehřáté globální ekonomiky. Lze se na to ale dívat i z pozitivního hlediska. V podobných případech v minulosti totiž obvykle došlo na řinčení zbraní, a tak můžeme být všichni rádi za to, že se situace vyřešila o poznání elegantněji.

Občané, kteří chtějí rozumět tomu, co se děje, ale mohou i díky projevu poslance Sgarbiho přiblížit lepšímu pochopení situace, uklidnit se a spíše se soustředit na to, jak se přizpůsobit nové ekonomické realitě a přemýšlet, co se svým životem dál. A taky mohou s klidným svědomím přestat sledovat veřejnoprávní televizi a všechna korporátní média, která veřejnost považují za hlupáky, a tvrdě na tom vydělávají. Až se vyčistí stůl a tahle koronavirová akce skončí, je třeba si to pamatovat a zařídit se podle toho, aby nebylo tak snadné veřejnost ovládat pomocí strachu. Jako názorná lekce by snad „Covid-19" mohl stačit. *O tom, co bude dál a jak bude fungovat nový svět, se dočtete v květnové Šifře, která právě vychází!*

Milan Vidlák